

Em... người tình muôn thuở!

tóc mây xóa băng khuâng lòng vũ trụ
em mê loạn đời núi sống ngàn năm
thung lũng sâu che khuất bóng trăng rằm
hang thăm thẳm tìm đâu hồn lưu,
nguyên?

có phải em... những linh hồn lưu luyến?
còn ấp e che giấu chuyện yêu đương
bữa tinh cầu mộng mị giấc vô thường
bằng ma thuật em thu hình ốc đảo...

hồn ngư nữ đêm thủy cung gió bão
như mơ hồ lạc giữa cõi mù sa
dấu tích đây... thành quách vẫn ngọc ngà
sao vắng quá tiếng yêu nhiều vô kể...?

em áp mặt nơi biên đời thế hệ
nghe tim mình nhộn nhịp lửa tình yêu
những lời mê rung động nét điểm kiều
hương da thịt... bàn tay đầy ma lực?

ôi! đáy mắt lưu ly bưng háo hức...
hơi thở say... tinh khí buổi giao thời
môi trần trường... cơn sóng vỗ ngàn khơi
đầm vân mộng mây mưa...dài cổ tích

em... huyền bí từ ánh nhìn ngọc bích
em... đam mê quyền phép bóng thời gian
búp lan đài uyển chuyển tựa cung đàn
làm say đắm lòng người nơi tục thế

em hoàn mỹ đẹp như ngàn thiên thể
em tuyệt trần trong giấc mộng nam kha
(đây) trầm ngư. lạc nhạn, bế nguyệt, tu
hoa (*)
không sánh được... em... người tình muôn
thuở!

Vu Sơn

(*) bốn người đẹp trong lịch sử trung hoa

trầm ngư = tây thi

lạc nhạn = chiêu quân

bế nguyệt = diêu thuyền

tu hoa = dương quý phi